IMAGINED OBSERVED REMEMBERED: DRAWING DOCUMENTS

★★★

EXPO

De meest vanzelfsprekende vorm van grafische kunst is de tekening. Maar wat als je die tekening, in de regel een subjectieve uiting van een tekenaar, laat spelen op het domein van het document, doorgaans objectief en realiteitsgebonden? Extra City nodigde voor *Drawing Documents* zes kunstenaars uit, die tonen welke richting je met tekeningen allemaal uit kan.

Toegegeven, het klinkt allemaal wat vaag, 'het speelveld tussen de subjectieve tekenaarsuiting en het realiteitsgebonden document'. Het werk van de Duitse Christine Meisner weet die tussenruimte dan weer goed te illustreren. Haar *Wade in the Water* is een reeks werken over de vlucht van de slavenfamilie Garner, van het zuiden van de VS naar Canada, over de Ohiorivier. We krijgen een conventionele potloodtekening te zien van de poolster, die de slaven bij hun tocht naar het noorden moet leiden, of een tekening van een dichtbegroeid bos, waar de familie doorheen moet. Elders maakt Meisner landkaarten, waar de lijnen gevormd worden door termen uit negro spirituals of zinnen uit het leven van de slavenfamilie. Tekeningen worden documenten, en vice versa. Aardig, maar zeker niet de moeite om hiervoor de winterkou te trotseren.

Voor Rinus Van de Velde doe je dat dan weer wél. Hij maakte een stripmuur van achttien meter lang en drie meter hoog, met afwisselend tekst en houtskooltekeningen. Een huzarenstuk, als je weet dat deze *Untitled* rechtstreeks op de muur is aangebracht. De houtskooltekeningen getuigen van een groot talent, maar ze vormen maar één luik van het werk. Tussendoor krijg je een filosofisch-metaforische tekst te lezen. Een verteller mijmert over zijn ontmoetingen met Vladimir Mayakovsky, een charismatisch Russisch dichter uit de beginperiode van de Sovjet-Unie. De tekeningen lijken de tekst te illustreren, maar ook weer niet. Van de Velde speelt met de vaagheid, een vaagheid geïnspireerd door een schijnbaar achterliggend concept. Een vaagheid waarin je jezelf eens lekker kan installeren, zoals in een versleten sofa. Versleten, maar verrassend aangenaam. Misschien daarom dat dit werk perfect past binnen de kale muren van Extra City. *(Ive Van Orshoven)*

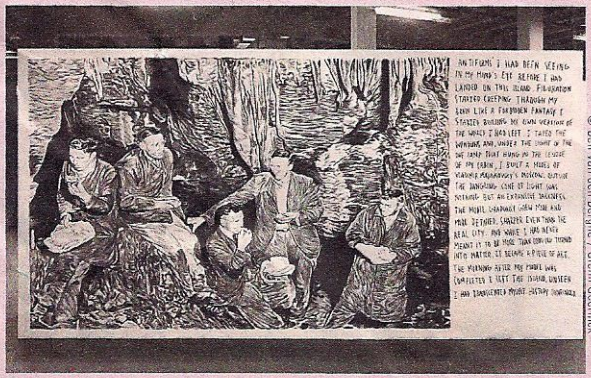

'Voor de stripmuur van Rinus Van de Velde trotseer je de winterkou.'

© Ben Van den Berghe / Glenn Geerinck

T.e.m. 6/2/2011.
Extra City, Tulpstraat 79,
2060 Antwerpen.
Wo t.e.m. zo.
Info: www.extracity.org.